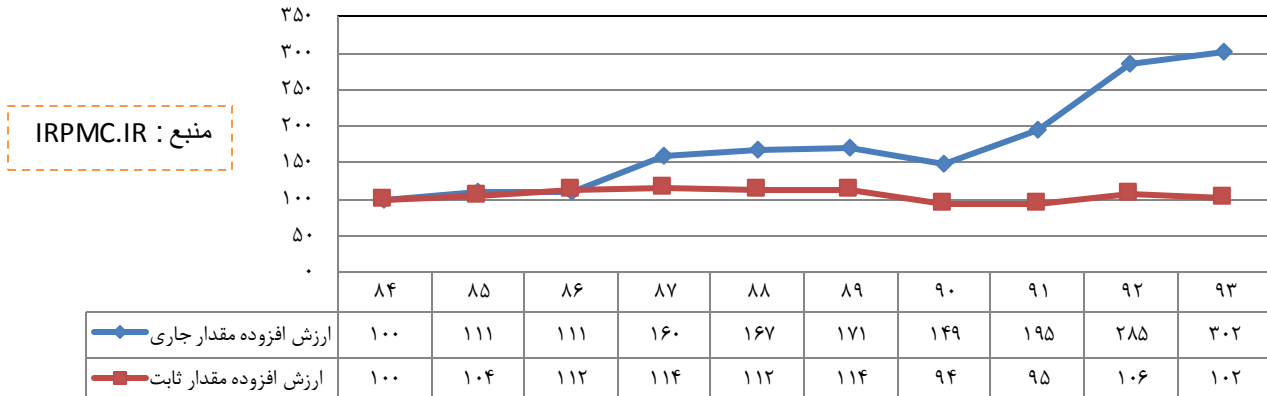

برگزاری بیست و چهارمین نشست کمیسیون صنعت و معدن اتاق

نشست تخصصی صنعت سیمان با حضور رییس کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی تهران، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و جمعی از اعضای هیئت‌نمایندگان اتاق بازرگانی تهران و متخصصین صنعت سیمان در تاریخ ۲۳ خرداد ماه سال جاری در اتاق بازرگانی تهران برگزار گردید. در این نشست مدیر عامل مرکز مدیریت بهره‌وری ایران به عرضه یابی صنعت سیمان با بررسی شاخص‌های بهره‌وری و ارزش افزوده طی سال‌های ۸۳ تا ۹۳ پرداخت. در ابتدا مدیرعامل مرکز مدیریت بهره‌وری ایران بیان نمود که ایران در سال ۲۰۱۴ چهارمین تولیدکننده سیمان در دنیا و اولین کشور در خاورمیانه بوده است، تولیدات سیمان در ایران در حدود ۱.۸٪ از کل تولیدات سیمان در دنیا را شامل می‌شود که این میزان تقریباً یک درصد ارزش تولید ناخالص داخلی را شامل می‌شود. در سال ۱۳۹۰، ۷۲ واحد تولید سیمان در کشور فعال بوده‌اند، عضو کمیته راهبری جشنواره در ادامه افزود صنعت سیمان از جمله صنایع انرژی بر محسوب می‌شود و چالش انرژی به عنوان مهمترین چالش اجتناب‌ناپذیر و سرنوشت‌ساز این صنعت است. اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها در بخش انرژی تأثیرات مستقیم و غیر مستقیم با اهمیتی بر آن داشته است، به طوری که به خاطر افزایش نرخ‌های حامل‌های انرژی و متعاقب آن عوامل تولید، مساله حمل و استخراج مواد، نرخ کارگری افزایش پیدا کرده و در حقیقت تامین قطعات و نیازهای ماشین‌آلات شرکت به تبع افزایش نرخ دلار افزایش داشته است همچنین رکود به وجود آمده در کشور تأثیرات مختلفی بر بهای تمام شده سیمان برجای گذاشته است که این تأثیر در شرکتهای مختلف یکسان نیست و به تکنولوژی تولید، محصول تولیدی، فاصله معادن از خط تولید و بسیار از عوامل دیگر بستگی داشته است. اما به طور کلی میتوان بیان نمود ارزش افزوده تولید شده اغلب شرکت‌های سیمانی در سال ۹۳ نسبت به سال ۹۲ کاهش داشته است به طوری که کاهش ۴ درصدی در ارزش افزوده میانگین صنعت سیمان مشاهده می‌گردد که این میزان کاهش، برابر با ۱۹ میلیارد ریال می‌باشد.

درصد رشد تغییرات میانگین ارزش افزوده گروه سیمان به مقدار جاری و تورم زدایی شده به سال ۸۳

همچنین باتوجه به این که اغلب کارخانه‌های سیمانی فعال در کشور بیش از ۵۰ سال سابقه فعالیت دارند و برنامه‌های جایگزینی برای نوسازی تکنولوژی فرآیندشان کمتر اجرا شده است و نظر به این موضوع که یافتن تکنولوژی‌های بهره‌ورتر در تولید سیمان یک پروسه بلند مدت و هزینه‌بر می‌باشد و همچنین شرایط اقتصادی نامناسب کشور که ناشی از تغییرات نرخ ارز و تحریم‌های کشورهای بیگانه بوده است مدیران شرکت‌های سیمانی تمایلی برای سرمایه‌گذاری بیشتر نداشته‌اند. که با توجه به این موضوع سیاستگذاری دولت نباید به سمت افزایش ظرفیت و ایجاد کارخانجات جدید باشد بلکه می‌بایست حمایت دولت از شرکت‌های فعال سیمانی که تعدادشان نیز کم نمی‌باشد صورت پذیرد و شرکت‌هایی که شاخص‌های بهره‌وری مناسب تری دارند در اولویت حمایت قرار گیرند.